

Szegedi munkáskórus az NSZK-ban

Ma, szerdán reggel indul Nyugat-Németországba a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat Erkel Ferenc munkáskórusa. Az emsdetteni városi férfikórus meghívására vesznek részt a helyi együttes jubileumán, s a közös koncertjükön együtt éneklük Kodály Béke-dalát meg Brahms egyik művét dr. Mihálka György dirigálásával, Jóó Ete zongoraközreműködésével.

A szegedieket elkíséri Vajda György, a Démász ve-

zérigazgatója is. Az együttes május 21-én indul haza, dr. Mihálka György azonban marad: zsűritag lesz Hannoverben, a Deutscher Musikrat meghívására, a május 22—26. közötti össznémet ifjúsági kórusversenyen, ahol a legjobban szereplő vegyeskarok nemzetközi fesztiválon is fellépnek. Ez utóbbin hazánkat a pécsi Janus Pannonius Egyetem Tillai Aurél vezette kórusa képviseli. Dr. Mihálka György kórusvezetőknek is tart kurzust Rheineben.

A hét végén

Néptáncfesztivál Szolnokon

Az idén 12. alkalommal rendezik meg az Országos Néptáncfesztivált Szolnokon. A háromnapos seregszemle pénteken, 17-én ünnepélyes megnyitóval kezdődik; pénteken és szombaton, összesen 23 néptáncgyűttes bemutatja zajlik a Szigligeti Színházban, szombaton este gálaműsort rendeznek a Tiszaligeti Sportcsarnokban. Az ünnepélyes eredményhirdetés és díjkiosztás vasárnap délelőtt lesz: a legjobb együttesek nívódíjakat kapnak, ezenkívül zenei és koreográfiai díjakat is odaítélnek.

A zalaegerszegi kamaratáncfesztivál mellett a szol-

noki országos seregszemle szakmai rangja a legnagyobb, így hát az ezen való részvétel önmagában is kitüntető. Szegedről két tánc-csoport is indul a versenyeken: a Szegedi Táncgyűttes és a Délép Napsugár Táncgyűttes. A versenykiírás szerint 15 perces szerkesztett műsort, vagy önálló kompozíciókat mutatnak be a csoportok, s a részvétel feltétele az is, hogy arany I. vagy arany II. minősítéssel rendelkezzenek.

A szegedi együttesek nagyon készülnek, „nehéz mezőnyben” kell helytállniuk. Sok sikert!

Zenei naptár

Szimfonikusaink házi koncertje

A szegedi szimfonikusok tagjainak hétfő esti házi hangversenyén, a Festő utcai próbatermükben, lelkes érdeklődők tömege gyűlt egybe, hogy — mint Oberfrank Géza fő-zeneigazgató is kérte — szeretettel, érdeklődéssel hallgassa a muzikusok produkcióit. A zölöszerlekre is képes zene-s a zenekari munkában is magasabb színvonalon tud helytállni. Ez az értelme és célja az immár hagyomány-ná váló hangversenyeknek.

Műsorukon most is átsugárzott az őszinte igyekvés a lelkes és sok munka, melynek eredményeként a koncert létrejött. Talán éppen ez a megmutatni akarás egészséges hajtóereje lendítette néhányukat kissé túlzásokba a darabválasztás nehézségét illetően. Azok lehettek igazán a fényes siker boldog birtokosai, akik olyan művekkel álltak ki, melyeket mind technikailag, mind zeneileg fölényesen győztek. Így aratot megérdemelten kimagasló sikert Románé Nagy Katalin — zongorán kísérte Fekete Márta —, aki Svendsen Románéának ritka szép, mélyen átélte, komoly művészi színvonalú előadásával hita fel magára az elismerő figyelmet. Szintén jól, magvas, telt hangon, izléses formálással hegedült meg Erdei Klára is (zongorista partnere Szelezsánné Kurilla Margit), aki Beethoven F-dúr (Tavaszi) Szonátájának I. tételét játszotta. Kitűnő, érdekes darab — Bakki József: Sospiri e gridi — élvezetes bemutatását vállalták a nagyszerű ütős, Bárkányi Pál, és felesége, aki fuvalon játszott. Waghan-Williams Tubakonzertien Nagy Zsolt mutatta be (zongorán kísérte: Zsigmond Zoltán), hogy ezen a nehézkesnek ismert, szólószerrepre ritkán alkalmazott zenekari hangszeren,

is lehet gazdag, színes dinamikával, s gyönyörű hangszínnel, fűrgén, hajlékonyan, a többi szólóhangszerrel egyenrangúan muzsikálni. Király István pedig Saint-Saens: A hatyú című darabját játszotta kürtön, ihletett légkört teremtő erővel. Felletár Melinda hárfakíséretével, s szintén Saint-Saens-tól hegedülte személyes, egyéni hangvétellel Bacsik Sándor a Bevezetés és Rondo capriccioso című hálás kompozíciót. Ezen a koncerten a már említettek kivül még jó néhány fiatal, ügyes zongorista is fellépett a kamarara- vagy zongorakíséretes darabok előadása során. Így Kopsiáné Eari Gabriella, Maqzelka Noémi, Lajosné Somogyvári Aliz, Fodorné Kanizsai Adrienn és Demeterné Dányi Júlia.

Frappáns, jól sikerült produkció volt a Frontó Pál (trombita), Király István (kürt), Szelezsán István (harmonika) által bemutatott Jean Pierre Gabay művének, a Recreationnak előadása. A népes szereplőgárdában felléptek még Bánhegyiné Racsó Györgyi (hegedű), Lajos István (oboja), akik Bach c-moll kettősversenyét — Truczka Agnes (hegedű), Tornyai Jenő (cselló), akik Schubert Esz-dúr trióját — Szöllősy József (hegedű), Seffer Jenő (melyhegedű), Mártonné Hiti Katalin (II. hegedű), Behán László (gordonka), akik Mozart Esz-dúr szimfonia concertante I. tételét és Schumann Esz-dúr kvintettjének első tételét játszották. Brahms a-moll trióját, Fodor Gábor (klarinét), Fodorné (zongora) és Behán László mutatták be hangulatosan. Szólózt még Vadász Ilona nagybőgőn, aki Glier Tarantelláját játszotta virtuózan, s Nagy Erzsébet, aki Mozart A-dúr hegedűversenyének I. tételét mutatta be.

Berényi Bogáta

Mindennapok számítástechnikája

Ahol a tanárok is tanulnak

Az Országos Pedagógiai Intézet egy tavaly készült vitaanyagában olvastam a következő mondatokat: „...a számítástechnikai alpműveltség az általános műveltség szerves része. A számítástechnikai és mikroelektronikai eszközök újfajta technikai-tárgyi kultúra hordozói. Ezt a kultúrát a technikai és az általános emberi kultúrába beilleszteni, alapelveit az általános műveltség részévé tenni az iskola feladata.”

1983—84-es tanév elejétől a gimnáziumok, szakközépiskolák és a szakmunkásképző intézetek HT—1080, illetve ABC—80 típusú iskolai számítógépeket kaptak. Ez év elején a középfokú tanintézetekben 1528 számítógépen gyakorolhattak a diákok, az iskolák több mint egyharmadában 2—4 gép, tíz százalékában pedig ötnél is több működik. Az idei tanévben átlagosan 265 tanulóra jutott egy gép.

Ha csak ezeket az imponáló számokat olvassuk sorra, egyoldalú képet kapunk. Ma az ismerkedés a számítógépekkel általában szak-köri keretek között történik. Az eltérő színvonal oka jórészt az irányító pedagógusok felkészültségének különbsége. A foglalkozásokkal kapcsolatban sokszor hallhattuk, olvashattuk már, hogy „a diákok és tanáraik együtt ismerkednek a számítástechnika titkaival”. Ez a megállapítás jól hangzik, és sokszor igaz is. De talán nem árt ha a tanárok ezen a területen is felkészültebbek, mint a nebulók. Nem lehet egy foglalkozás vezetésében csak az intuíciónkra hagyatkozni. A Csongrád megyei tanárok felkészüléséhez, sok segítséget nyújtott és nyújt a megyei tanács művelődési központjának tár- és technikai osztálya. Kezdek és haladók részére külön tanfolyamokat szerveznek. Az ismerkedést éppen csak elkezdők nyolc alkalommal találkoznak, míg az ismeretekben már messzebbre jutottak kéthetente jönnek tanulni, gyakorolni, összesen tizenkét alkalommal. Szentesen kihelyezett előadássorozat is van. Tavaly már Hódmezővásárhelyre is eljártak az előadók. Abban hasonló a számítástechnika-nyelvtanuláshoz, hogy itt sem elegendő csak az órákra bejárni. Elengedhetetlen az „otthoni” önálló tanulás és gyakorlás. Ezért a tanfolyamot elvégzők tudása közel sem azonos. (S egyéb körülményekről még nem is szólnunk. Például egyáltalán nem mindegy, hogy valaki azért iratkozik be, mert érdeklődik az új tudomány iránt, vagy azért mert az igazgatója pont őt jelölte ki a tantestületből.)

Újszegeden, a „Modellházban” tágas helyiségekben dolgozik a tár- és technikai osztály. Andrassy Árpád osztályvezetővel és Antal Zoltán főelőadóval járjuk sorra a szobákat. A filmtár polcain a kölcsönözhető oktató- és ismeretterjesztő filmek, több mint 2000 tekeres, A tizenkétezer kötetes könyvtár polcain van még szabad hely, és a látogatottsága is lehetne nagyobb. A városi főútvonalaktól távol talán még nem fedezte fel mindenki, akinek segíthetne anyagával. Dolgozik itt sokszorosító és könyvkötő részleg is. Ez volt a földszint, e terület nagyobb hagyományú eszközeinek otthona. Az emeletre telepitették a videóstúdiót és a számítógépes oktatótermet. SONY BETA képmagnóval és egy 4000-es kamerával készítenek színes felvételeket. A montirozáshoz még nincs megfelelő eszközük. Szeretnének kialakítani egyszer egy félprofesszionális videóstúdiót.

A számítógépes előadókteremben hat asztalon különböző típusú személyi számítógépek várják a velük ismerkedni vágyókat. Természetesen valamennyi géphez tartozik egy-ez monitor. Ezenkívül a falon is elhelyeztek televíziókészülékeket, és az előadónak is van külön képernyője. A foglalkozásvezető asztalában elhelyezett kapcsolókat a segítségével bármelyik asztalnál folyó munkába bepillanthatunk, sőt ezt megjeleníthetjük a falon elhelyezett készülékeken is.

Tanfolyamaik értékét Andrassy Árpád szerint úgy lehetne javítani, ha a foglalkozásokat vizsga követné. Mégpedig nem olyan, amin csak a megjelenés kötelező, hanem tudást, jártasságot követelő. A felkészülés jutalma pedig egy, a megye területén érvényes bizonyítvány lenne, amely a számítástechnikai alapismeretek oktatására jogosítana fel.

A végéhez közeledik a televízió BASIC tanfolyama. Természetesen szóba kerül ez a kampány is, Antal Zoltánnal megegyezik a véleményünk abban, hogy nagyobb a műsorsorozat füstje, mint valós értéke.

— A BASIC-programnyelvre — mondja az előadó — néhány évvel ezelőtt kellett volna megtanítani tömegeket. Akkor úgy tűnt, mindennek az alapja lesz. Ma már ez korántsem bizonyos. Vannak nyelvek, amelyek lehet hamarosan fölébe kerekednek. Például a LOGO. Ez az ember természetesen „lustaságára” épít. Vele mindig csak a minimális munkát kell elvégezni.

Abban is egyetértünk, hogy nem kellene százazreket egyszerre programozni megtanítani, jó lenne, ha egyelőre a gépeket kezelni tanulnak meg sokan. Ez a célja az osztály népművelők számára szervezett tanfolyamának. A most befejeződött sorozat résztvevői elektronikai, információelméleti alafogalmakkal ismerkedtek, bemutatták számukra a számítógép ad-

minisztrációs és oktatási felhasználását, előadást hallgathattak a mikroelektronika várható társadalmi, gazdasági hatásairól. A művelődési házakra az elkövetkező években nagy feladat hárul a számítástechnika terjesztésében. Rájuk vár az alapfogalmak megismertetése azok körében, akik még az iskolában nem találkozhattak az új tudományággal. De az alapok birtokában levők tudásának szinten tartásáért is sokat tehetnek ezek az intézmények. A művelődési házak igazgatói kérték egy ilyen tanfolyam megszervezését. Ezek után meglepő, hogy a megyéből mindössze tizennégyen jelentkeztek, és a beiratkozottak sem mindig jelentek meg.

A számítástechnika gépei és a programjai szinte napról napra fejlődnek. Ezért az e területtel foglalkozó intézmények szinte sohasem lehetnek elégedettek felszereltségükkel. A tár- és technikai osztály számítógépei megfelelő színvonalú felkészítéshez jó segítséget nyújthatnak. A tanfolyamok vezetésére jó felkészültségű szakemberek kezében van. De a számítástechnikát leértékelő, nehezen befogadó szemlélettel nekik is küzdeni kell.

Böle István

Kár lenne...

Levelköteget hozott a napokban a postás, melyben egy nyugdíjas csatolja iratát az orvosi leletéről, a baleseti jegyzőkönyvekről és az Állami Biztosító zárólevelét.

Íme a történetek dióhéjban: A hölgy április 9-én délután 6 órakor a 22-es autóbusról, a régi Hungária előtt megállóban szállt le, az első ajtón, mely előtt egy gödör éktelenkedik már hónapok óta. Éppen ebbe a gödörbe lépett bele, elvágódott és eltört a bal karja. Nyugdíjas havi-bérlettel utazott, melyben utas-balesetbiztosítás is szerepel. Egyszerűnek tűnő eset, hiszen a kezelőorvos igazolja az AB kárbejelentő lapját, a balesetet szenvedett balesetbiztosítást a Volán irodájába, és 10 perc múlva megkapja a 400 forintját.

Hogy ez mégsem így volt, arról nem a balesetet szenvedett tehet! Nézzük, mi is történt, időrendi sorrendben. Törés a csukló fölött április 9-én, délután 6 órakor. Másnap reggel irány az Idegsebészeti Klinika. Kétirányú röntgenfelvételt igazolja a törést. Begipszelik a karját. Irány az Állami Biztosító, ahol a kárbejelentő lapot kap. Április 11-én vissza a kezelőorvoshoz, aki igazolja a balesetet. Vissza a biztosítóhoz. Innen a Marx terere küldik, ahol újabb jegyzőkönyvet vesznek fel a balesetről. Ezen a jegyzőkönyvön ilyen kérdések is szerepelnek: A biztosítási érvényesség és személyre szóló azonosságának megállapítása, a balesetet követően a helyszínen történt-e? Vagy egy másik: A baleset szemtanúi (legalább kettő szükséges), és azok vallomása... Megkezdődik a nyomozás, a visszaemlékezés, volt-e valaki ismer-

Elismerés a Városellátó Vállalatnak

A Csongrád Megyei Városellátó Közös Vállalatnak 15 alapító tagja van — közöttük szövetkezetek, vállalatok. Fő profiljuk az élelmiszer-kereskedelem, tevékenységük főként Szegedre, annak Belvárosára, piacaira és peremkerületeire koncentrálódik. Az elmúlt öt évben stabilizálódott a gazdaságunk, a forgalmuk; minden évet nyereséggel zártak. Az elmúlt évi vállalati összeforgalmuk 232 millió, nyereségük pedig 3 millió 700 ezer forint volt. Összesen 39 üzletük áll a vásárlók rendelkezésére. Dolgozóik létszáma 140, az egy főre jutó forgalom értéke pedig átlagosan 1,5 millió forint.

A Városellátó Közös Vállalat az elmúlt évben elért eredménye, tevékenysége elismeréseként megkapta a MEM és a TOT által adományozott Miniszteri Dicséret Oklevelét.

Szegeden, a Lenin körút 47. szám alatti irodaházban a tegnap, kedden megrendezett ünnepségen dr. Székely Sándor, a Szeged városi pártbizottság első titkára adta át az oklevelet a vállalat igazgatójának, Kóthencz Ede Géának. Ezen az ünnepségen vette át a Kiváló Munkáért kitüntetést a vállalat igazgatója és Tóth Jánosné üzletvezető-helyettes.

Bagaméry László

Diákköri sikerek

A Művelődési Minisztérium és a KISZ KB a közel-műltban rendezte meg a XVII. országos diákköri konferenciát, melynek értékelő összegzése a napokban készült el. A konferencián hét város hatvan felsőoktatási intézményéből 2250 hallgató küldte be dolgozatát.

A JATE természettudományi karának hallgatói 71 dolgozattal szerepeltek. Első díjban részesült Hajnal Péter és Zádori László a matematika szekciójában; Bentzik Zsuzsa, Huszka Jenő, Király Zoltán, Ötvös Ferenc, Tasy Gyula, Wölfling János a kémia szekciójában; Asztalos Zoltán, Bartók Tibor, Györgypál Zoltán, Orosz András, Stefanik Klára, Szelei József a biológia szekciójában; Lennert József a geológia szekciójában; Duró Annamária a gazdaságföldrajz szekciójában; Bodrogi Judit, Borus Ferenc és Tóth Katalin tantárgypedagógia szekciójában. A sikeres szereplés a témavezető oktatók munkáját is dicséri.